

naturlige Betingelser for, blive en af de Baner, der betale sig endogsaa rigtig godt, saa naas det ikke ved den Søndagstrafik, der kan være, og som kræver et stort Materiel og mange Tog. Det er ikke det, der gør Banen rentabel, nej, det er den store Bebyggelse langs Banen, de Folk, som daglig benytte Banen og trække andres Benyttelse med. Jeg er ikke i Tvivl om, at hvis man hemmer en saadan Bebyggelse ved at forhøje Taksterne for de Folk, der bo derude, er det ikke blot ikke fuldt berettiget overfor disse Folk, men heller ikke finansielt fornuftigt for Statsbanerne. Heldigvis er der da ogsaa i Loven en Bestemmelse, der gør det muligt at undgaa dette, idet Nr. 6 bemyndiger Statsbanerne til at udstede Abonnementskort, herunder Ugekort, til Rejser mellem to bestemte Stationer. Priserne for disse Kort fastslaas ogsaa ved Taksterne. Da Statsbanerne ganske sikkert ville benytte denne Bestemmelse, hvis Betydning er motiveret i Anmærkningerne, er Frygten for, at det skulde vanskeliggøres Folk at flytte ud fra de store Byer for at bo under landlige Omgivelser, sikkert ugrundet. Det siger sig selv, at ganske den samme Bestemmelse vil tillade Statsbanerne at give billigere Kort for Skolebørn.

Saa er der endelig klaget over, at Abonnementskort blive fordyrede. Jeg tror ogsaa, der er noget rigtigt i den Indvending, og skulde jeg henstille en Ændring til Udvalget, skulde det være den, at man forandrede Bestemmelsen under § 60 d., hvor der fastslaas, at Rabatten for Kort med længere Gyldighed end en Maaned ikke maa overstige $\frac{1}{3}$ af den for Maanedskort fastsatte Betaling. Der er neppe Tvivl om, at de, hvem denne forøgede Udgift vilde falde paa, overvejende ere handelsrejsende; men de ville da i voksende Maal drives til at indskrænke sig til at tage Maanedskort de to eller tre Gang om Aaret, de skulde rejse rundt til deres Kunder. Man vil altsaa bare hindre Statsbanerne i at faa den Fordel, som det er for dem, at saadanne Folk tage Aarskort. Jeg vilde finde det rigtigt, om man der ændrede $\frac{1}{3}$ til $\frac{1}{2}$; gjorde man det, vilde Statsbanerne vedblive at have den Slags faste rejsende, og jeg tror, det vilde være økonomisk fornuftigt.

Jeg tror hermed at have berørt de Indvendinger, jeg fremdrog, og ser ikke andet, end at som Forslaget foreligger ville de væsentligste af dem kunne hæves af Administrationen med den Frihed, man har givet den paa væsentlige Punkter. Der er kun et Punkt, hvor den ikke har en saadan Frihed, og jeg ved ikke, om det var muligt

at skaffe den under Sagens Behandling. Jeg tænker paa, at Administrationen, saaledes som den i og for sig har ønsket i Motiveringen, sættes i Stand til at gaa yderligere ned med Taksterne paa Steder, hvor Konkurrence tvinger den dertil, hvis den overhovedet skal beholde sin Trafik. Der er noget ikke meget opbyggeligt i, naar vi nu staa overfor at skulle skaffe fornyede Indtægter, da at se, hvorledes her mellem København og de nærmeste Stationer, Hellerup, til Dels Charlottenlund og Klampenborg, en stadig voksende Del af Trafikken er gaaet over til Sporvejene i de Aar, vi have haft de nuværende Takster, og der er jo ikke Tvivl om, at hvis det bliver endnu dyrere at benytte Statsbanerne paa disse Strækninger fremfor Sporvognene, ville Banerne slet ikke blive benyttede. Det er et af de Punkter, hvor Statsbanerne burde stilles saa frit, som det er muligt. Om det lader sig gøre med det Krav om absolut Lighed med Hensyn til alles Behandling, naar de blive Statsbanepassagerer, ved jeg ikke, men jeg vil dog henstille til Udvalget at tage det Spørgsmaal under Overvejelse.

Endnu skal jeg saa kun give min Tilslutning til en Slutningsbemærkning fra det ærede Medlem fra Slagelse (H. Neergaard). Han brugte i Gaar et Billede om nogle Ulve, der forlangte noget kastet i deres Gab. Jeg vil ikke give ham Ret i at kalde dem Ulve. Det er nemlig de fornuftige Folk, der som han og jeg selv og andre sige: Vi staa overfor en tom Statskasse, og det gælder om at faa fyldt noget i den. Men jeg giver ham Ret i, at naar vi staa saadan, maa vi ogsaa stræbe hen imod at faa noget at fylde i den, der virkelig kan klodse noget. Og deri er jeg enig med ham, at det naa vi først, naar vi komme til Brændevinsskatten.

Formanden: Folketingsmanden for Skanderborg Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Stensballe: Det ærede Medlem (Hammerich), som nys talte, gjorde en lignende Betragtning gældende som den, der fremkom fra det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) forleden, nemlig, at man under Statsbanernes Administration skulde kunne have forskellige Takster paa de forskellige Linier, og det blev navnlig fremhævet her af det ærede Medlem, som nu talte, at paa de Linier, der i Virkeligheden vare at betragte som lokale Linier til Trods for, at de bleve drevne af Statsbanerne, var det rimeligt at indføre noget saadant. Der er noget i dette, hvori jeg er